

เรื่องที่ 19

ข้อสังเกต : นโยบายเศรษฐกิจการเกษตรของพระครุการเมือง

บทนำ

ในระหว่างการหาเสียงเพื่อรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพระครุการเมือง ต่าง ๆ ท่านคงจะได้ยิน “ได้ฟัง ได้อ่าน นโยบายของพระครุการเมืองเหล่านั้นแล้ว จะเห็นว่าบางพระครุ มีนโยบายดีๆ มาก มองปัญหาหลายด้านของบ้านเมือง บางพระครุพูดสั้น ๆ กล่าวรวม ๆ ฯลฯ”

จะอย่างไรก็ตามผู้เขียนมีข้อสังเกตว่า พระครุการเมืองแบบทุกพระครุ มองเห็นปัญหาที่คล้ายคลึงและสอดคล้องกันอยู่ข้อหนึ่ง¹ นั่นคือ นโยบายทางด้านราคាលผลผลิตเกษตรและรายได้ของเกษตรกร และทุกพระครุดูเหมือนจะมุ่งประเด็นปัญหานี้เป็นเรื่องสำคัญที่จะอาสาเข้ามาแก้ไข ขณะนี้ผลของการเลือกตั้งก็ผ่านพ้นไปแล้ว พระครุการเมืองที่ได้รับเสียงข้างมากแต่ไม่เด็ดขาด จึงกำลังร่วมกันจัดตั้งรัฐบาล โดยมี 4 พระครุกับ 1 พวก² หรือรวมลักษณะอื่นๆ ได้ จะออกมาอย่างไรก็ตาม ในที่นี้เพียงแต่จะซักชวนให้ท่านผู้อ่าน ค่อยสังเกตว่า นโยบายราคากลางและรายได้ทางภาคเกษตรกรรมจะเป็นอย่างไร?

ประเด็นปัญหา

ผู้เขียนตั้งคำถามว่า ทำไมพระครุการเมืองแบบทุกพระครุ จึงให้ความสำคัญกับนโยบายเศรษฐกิจการเกษตรดังกล่าว คำตอบที่ผู้เขียนพожะตอบได้อาจก็คงเป็นเพราะ

1. ภาคเกษตรกรรม เป็นสาขาวิชาการผลิตที่สำคัญสาขานี้ในระบบเศรษฐกิจของประเทศไทย
2. ภาคเกษตรกรรมเป็นแหล่งรายได้เงินตราต่างประเทศ โดยมีผลผลิตเกษตรเป็นสินค้าออกถึงร้อยละประมาณ 60 ของสินค้าออกทั้งหมด
3. ภาคเกษตรกรรมเป็นแหล่งผลิตอาหารเลี้ยงประชากรทั้งประเทศ

¹ ที่จริงมีหลายข้อ แต่บทความนี้จะกล่าวเพียงข้อเดียว

² อาจจะเปลี่ยนแปลงได้ เพราะขณะนี้ยังไม่เป็นที่แน่นอน

4. ประชาร 2 ใน 3 ของประเทศไทย³ เป็นเกษตรกร ที่มีอาชีพทางเกษตรกรรมเป็นหลัก

ผลกระทบเมืองเหล่านี้อาจจะเห็นความสำคัญของภาคเกษตรกรรมมากกว่าและนอกเหนือไปจากที่ผู้เขียนกล่าวไว้นี้ก็ได้

เมื่อทราบความสำคัญของภาคเกษตรกรรมแล้ว ผู้เขียนจะซึ่งประเด็นปัญหาจากข้อสังเกตแต่แรกดังนี้

จุดเริ่มต้นของประเด็นปัญหายู่ว่า ประชารในภาคเกษตรของไทยส่วนใหญ่เป็นผู้ยากจน ผู้บริหารประเทศจะปล่อยให้คนเหล่านี้ตกอยู่ในความแร้นแค้นอย่างนี้ไม่ได้ เพราะมันจะนำมาซึ่งความยุ่งยากทั้งการบริหารและการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศไทย

ความยุ่งยากทางการบริหาร ก็คือ ประชารส่วนนี้จะถูกซักนำไปในท้องลบได้ง่าย เพราะความกดดันคับแค้นจากภาวะเศรษฐกิจและการครองชีพ จะเกิดภัยหมู่เห็นอกภัยmanyได้ง่าย

ด้านการพัฒนาเศรษฐกิจ ผู้ยากจนเหล่านี้จะไม่มีอำนาจซื้อ ภาคอุตสาหกรรมก็จะไม่ขยายตัวในการผลิตเพื่อทดแทนการนำเข้า แต่การมุ่งขยายภาคอุตสาหกรรมเพื่อส่งออก ก็เชื่อว่า焉แข่งขันกับตลาดต่างประเทศไม่ได้ดังด้านคุณภาพและราคา

วิเคราะห์ต่อไปในจุดที่ต่อเนื่องจากความยากจนของเกษตรกรว่า มีสาเหตุมาจากอะไร? คำตอบที่ชัดเจนก็คือ “ความยากจนของเกษตรกรเนื่องมาจากการรายได้น้อย ที่มารายได้น้อยก็เพราะขายผลผลิตเกษตรได้ราคาต่ำ”

เมื่อรู้ประเด็นปัญหาชัดเจนแล้ว ผู้บริหารก็ต้องลงไปสู่จุดเริ่มต้นของปัญหา นั่นคือ “การยกระดับราคาสินค้าเกษตรเพื่อเพิ่มพูนรายได้ของเกษตรกร”

ข้อเท็จจริงของปัญหา

1. ด้านราคាពลิตผลเกษตร
2. ด้านรายได้ของเกษตรกร

ด้านราคាពลิตผลเกษตร

ในที่นี้จะวิเคราะห์เพียงราคាពลิตผลผลิตเกษตรกรระดับฟาร์ม (Farm Price) เพราะเป็นราคากลไกที่เกษตรกรได้รับและถูกกระทบโดยตรง สำหรับพิษเศรษฐกิจสำคัญที่จะนำมาให้ข้อเท็จจริงในที่นี้ก็คือ ข้าว และมันสำปะหลัง

การให้ข้อเท็จจริงนี้จะเปรียบเทียบต้นทุนการผลิตกับราคากลไกที่เกษตรกรขายได้ เพื่อให้

³ ประชารไทยทั้งหมดมีประมาณ 52 ล้านคน เป็นประชารในภาคเกษตรกรรมเสีย 34 ล้านคน (ในปี 2528)

ท่านผู้อ่านได้เห็นชัดเจนว่า การขายผลผลิตเกษตรของเกษตรกรมีกำไร หรือขาดทุนมากน้อยอย่างไรในแต่ละปี โดยใช้ข้อมูลจากศูนย์สถิติการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

ตารางที่ 1 ข้าว แสดงต้นทุน, ราคาที่เกษตรกรขายได้โดยเฉลี่ย

ปีเพาะปลูก ⁴	ต้นทุนการผลิต (บาท/เกวียน)	ราคาที่เกษตรกรขายได้ (บาท/เกวียน)	-ขาดทุน +กำไร
2521/22	2,453	2,187	-266
2522/23	2,865	2,609	-256
2523/24	3, 100	3, 068	- 32
2524/25	3, 066	2, 836	- 230
2525/26	3, 288	2, 809	- 479
2526/27	3, 052	2, 832	- 220

ที่มา :- ศูนย์สถิติการเกษตร

จากตัวเลขในตารางที่ 1 นี้ คงไม่ต้องอธิบายอะไรมาก เพาะเห็นได้ชัดเจนว่า เกษตรกรที่มีอาชีพทำนา หรือชาวนา โดยเฉลี่ยทั้งประเทศแล้ว ขายข้าวได้ราคาต่ำกว่าต้นทุนการผลิต หรือขาดทุนมาโดยตลอดเพียงแต่ว่าบางปีขาดทุนมาก บางปีขาดทุนน้อย ในสภาพเช่นนี้ผู้บริหารคือรัฐบาลจะทนดูอยู่ได้อย่างไร?

ตารางที่ 2 มันสำปะหลัง แสดงต้นทุน, ราคาที่เกษตรกรขายได้ โดยเฉลี่ย

ปีเพาะปลูก	ต้นทุนการผลิต (บาท/ก.ก.)	ราคาที่เกษตรกรขายได้ (บาท/ก.ก.)	-ขาดทุน +กำไร
2521/22	0. 28	0. 37	+ .09
2522/23	0. 46	0. 71	+ .31
2523/24	0. 41	0. 75	+ .34
2524/25	0. 43	0. 46	+ .03
2525/26	0. 45	0. 51	+ .06
2526/27	0. 44	0. 72	+ .28

ที่มา :- ศูนย์สถิติการเกษตร

⁴ เป็นตัวเลขล่าสุดแล้ว

จากสถิติในตารางที่ 2 นี้ วิเคราะห์ดูแล้วท่านผู้อ่านคงจะสบายใจไปกับชาวไร่ที่มีอาชีพปลูกมันสำปะหลัง เพราะการขายหัวมันสำปะหลังสมมีกำไรมาตลอด เพียงแต่ว่าบางปีกำไรมาก บางปีกำไรน้อย และปีที่กำไรน้อยก็จะไม่พอสำหรับค่าใช้จ่ายในการบริโภคของครัวเรือน เกษตรกร ผู้บริหารหรือรัฐบาลจึงไม่น่าจะสบายใจนักกับพืชเศรษฐกิจชนิดนี้

ด้านรายได้ของเกษตรกร

แทนทุกพืชกรรมการเมืองวิตกและกล่าวถึงรายได้ที่ต่าขึ้นของเกษตรกร เพื่อให้ชัดเจนในคำกล่าวว่านี้ ผู้เขียนจะยกตัวเลขประกอบข้อเท็จจริงสักเล็กน้อย

ตารางที่ 3 แสดงรายได้เฉลี่ยของครัวเรือนเกษตรกรต่อปี เป็นรายภาค ในปี พ.ศ. 2526/27

ภาค	รายได้รวมต่อครัวเรือน (บาท)
ตะวันออกเฉียงเหนือ	24,022
เหนือ	31,951
กลาง	58,375
ใต้	38,002

ที่มา :- สถิติการเกษตรของประเทศไทยปี พ.ศ. 2526/27

จากตัวเลขในตารางที่ 3 จะเห็นได้ว่า ครัวเรือนเกษตรกรในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีรายได้ต่าที่สุดและเกษตรกรในภาคกลางมีรายได้สูงที่สุด ถ้าจะวิเคราะห์ให้ละเอียดลงไปอีก ก็จะพบความจริงว่า เกษตรกรแต่ละคน⁵ ในแต่ละครัวเรือน ดังนี้

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	4,000 บาทเศษ/คน ⁶ /ปี
ภาคเหนือ	5,300 บาทเศษ/คน ⁶ /ปี
ภาคใต้	6,300 บาทเศษ/คน ⁶ /ปี
ภาคกลาง	9,700 บาทเศษ/คน ⁶ /ปี

จากการวิเคราะห์มาถึงรายละเอียดเช่นนี้ ก่อให้เกิดคำถามว่า เกษตรกรไทยมีชีวิตอยู่ได้อย่างไร? เพราะรายได้เกษตรกรที่ต่าสุดตันละ 10 บาทเศษ ในขณะที่ค่าครองชีพสูงชั่วนี้ เชื่อแน่ว่าแม้แต่จะใช้จ่ายเพื่อการบริโภคให้ได้คุณค่าทางอาหารตามหลักโภชนาการก็ยังเป็นไปได้ยาก

⁵ ศูนย์สถิติการเกษตรได้ให้ค่าเฉลี่ยไว้ว่า แต่ละครัวเรือนเกษตรกร มีสมาชิกประมาณ 6 คน

⁶ เนื้อรายได้ต่อครัวเรือนเกษตรกร หารด้วยจำนวนสมาชิกในครัวเรือน เช่น $24,022 \div 6 = 4,004$ บาท

ผลของการแก้ปัญหาท่าที่ผ่านมา

ในช่วงปี 2523 จนถึงปัจจุบัน แม้จะมีการเปลี่ยนแปลงในครະรัฐบาลหลายครั้ง แต่ผู้นำ มีเพียงคนเดียวและคนเดิม รัฐบาลในช่วงนี้ได้ทำการแก้ปัญหารายได้ต่างของเกษตรกรด้วย มาตรการรักษาภาระดับราคาน้ำมันค้าเกษตรในลักษณะการประกันราคาขั้นต่ำ และการรับซื้อ แทรกแซงตลาดบ้าง ทั้งนี้โดยจุดมุ่งหวังว่า ถ้าราคาน้ำมันค้าเกษตรสูงขึ้นแล้ว จะมีผลไปถึงรายได้ ของเกษตรกรซึ่งสูงขึ้นด้วย และยังรวมถึงการเพิ่มรายได้ให้แก่เกษตรกรด้วยการผันเงินสู่ชนบท โดยโครงการสร้างงานในชนบท (กสช.) แต่ผลก็ปรากฏว่า ไม่ประสบผลสำเร็จ โดยจะสังเกต ได้ว่า

1. ราคามูลค่าเกษตรมิได้สูงขึ้นเท่าที่ควรจะเป็น เช่น ราคاخ้าวเกิดก่อขายไม่ได้เท่า ราคประกันของรัฐบาล
2. เกษตรกรยังมีมาตราฐานการครองชีพต่ำอยู่ เมื่อเปรียบเทียบกับความเป็นอยู่ของคน ในสาขาอาชีพอื่น

สรุป

การตั้งข้อสังเกตเกี่ยวกับนโยบายเศรษฐกิจการเกษตรในบทความนี้ ก็เพื่อชักชวนให้ ท่านผู้อ่านทั้งหลายช่วยกันติดตามพฤติกรรมของพระครุการเมืองที่อาสาเข้ามายังแก้ปัญหาด้านนี้ว่า จะดำเนินไปได้แค่ไหน? และด้วยวิธีใด? เพราะมาตรการแก้ไขที่ผ่านมาไม่ประสบผลสำเร็จ ยกเว้นการผันเงินสู่ชนบทด้วยโครงการสร้างงานในชนบท ที่พอจะเพิ่มรายได้ให้แก่เกษตรกร บ้างแต่ก็เป็นการแก้ปัญหาเฉพาะหน้าและชั่วคราวเท่านั้น